

[Hilmar Baunsgaard.]

det sker før, så fastholder vi denne indstilling, at er der folk, der uforskyldt vil blive ramt urimelig hårdt ved denne ændring af et skatteprincip, møder de lige så megen, skal vi sige ivrighed for at yde dem retfærdighed som de, der har tiltaget sig en fordel, som vi ikke ønsker de skal kunne tiltage sig.

Niels Westerby: Jeg må starte med at erklære mig enig med det ærede medlem hr. Hilmar Baunsgaard i, at dette mere er en skattereformdebat end en egentlig drøftelse af selve kildeskatteforslaget. En skattereform indeholder tre hovedbestanddele foruden en masse mindre ting, og de tre hovedbestanddele er for det første kildeskat, for det andet en ophævelse af skattefradragets reglen, og hvad dermed hører, og for det tredje en omlægning af beskatningen væk fra indkomsterne i forbindelse med indførelse af merværdiafgift.

Det er klart, at liberalt centrum går ind for kildeskat, men det er jo af flere grunde meget vanskeligt at tage stilling til det lovforslag, som regeringen har fremsat.

For det første indeholder det ikke skalaer for skatternes højde, og nok er det vigtigt, at opkrævningen af skatterne er god og enkel, men det er jo mindst lige så vigtigt, at skatternes højde også er fastlagt, og det gør det naturligvis vanskeligt at tage stilling til regeringens forslag, at vi ikke ved noget om det. Dette problem må selvfølgelig løses i forbindelse med spørgsmålet om merværdiafgift og om, hvordan provenuet fra denne skal fordeles til de forskellige opgavers løsning.

For det andet har finansministeren og regeringen jo bebudet, at man senere vil komme med en række forslag om ophævelse af fradragets reglen. Det lovforslag, som blev fremsat inden denne samling, indeholdt i virkeligheden en reel, en virkelig afskaffelse af skattefradragets reglen, men formelt, skal vi sige i ord, var den opretholdt. Det lovforslag, vi behandler i dag, er jo identisk med det forrige, det, vi fik forud for valget, så vi har altså kun en bebudelse af, at man nu vil foretage den egentlige, formelle ophævelse af skattefradragets reglen ved at stille en række ændringsforslag imellem første og anden behandling. Det er imidlertid svært for os at tage stilling til dette lovforslag,

når vi endnu ikke har set ændringsforslagene. Jeg er ikke engang klar over — jeg kan jo ikke ransage regeringens hjerte og nyrer — om regeringen har dannet sig nogen klar forestilling om, hvordan de ændringsforslag skal se ud. Navnlig har jeg ikke nogen som helst fornemmelse af, om regeringen har gjort sig nogen tanker om det loft, man vil lægge over beskatningen i stedet for den skattefradragetsregel, vi tidligere har haft.

Der er ikke nogen tvivl om for vort vedkommende, at vi vil gå ind for skattefradragets reglens ophævelse og, jeg må for den sags skyld tilføje, foretage en virkelig oprydning i den fradragets jungle, som vi jo har så mange eksempler på i vores lovgivning.

Men vi interesserer os også for oprydning i den øvrige jungle. Det har derfor undret mig meget, at regeringen i det kildeskatte-lovforslag, som man har fremsat, har indregnet så forfærdelig mange standardfradrag. I stedet for at have alle disse fradrag var det bedre at søge at begrænse dem, for at satserne i beskatningen kunne blive tilsvarende lavere, og det ville jo nok være en både bedre og enklere form.

Vi interesserer os meget for det loft, der skal erstatte skattefradragets reglen, fordi vi hele tiden nøgternt har erkendt, at det ikke vil være muligt at bringe skatteprocenterne væsentligt ned, uden at man ophævede den skattefradragetsregel, som ved en tilfældighed sneg sig ind i Danmarks skattelovgivning for mere end 60 år siden. Men jeg har altså, som jeg sagde før, den fornemmelse, at regeringen har gjort sig højst uklare tanker. Det forlød dagen før folketingsvalget, at regeringen ville fremlægge nogle planer om, hvordan loftet skulle være, men man afstod herfra, og jeg forstod, at det var ud fra den meget rigtige og meget rimelige betragtning, at regeringen ikke kunne tillade sig at fremkomme med helt nye tanker om dette loft dagen før, vælgerne skulle tage stilling til hele problemet.

Så kommer bare spørgsmålet om, hvilke tanker man har gjort sig. Man kan selvfølgelig gå mange veje. En af de veje, man kan følge, er at gennemføre et maksimumsloft over beskatningen. Jeg vil her pege på, at vi i vores forslag til en skattereform har foreslået, at det øverste loft for den samlede stats- og kommuneskattebetaling ikke